

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010075
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010075.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci proti obžalovanému Z. A., stíhaného pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/11/2020 zo dňa 12.02.2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného Z. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 3T/11/2020 zo dňa 12.02.2020 rozhodol tak, že podľa § 238 ods. 4 Tr. por. sa obvinený Z. A. naďalej ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný, ktorú odôvodnil tak, že chce byť prepustený, nakoľko šesť mesiacov je pre neho postačujúcich a keď dostane nejaký trest tak nevidí dôvod ho nenastúpiť. Je pre neho dôležité, aby bol s deťmi, i keď vie, že by sa mal vrátiť do výkonu trestu.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd preskúmaním kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že Z. A. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Tp/67/2019 zo dňa 11.08.2019 a to z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňom 08.08.2019.

Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že na Z. A. bola dňa 31.01.2020 na Okresnom súde Bratislava V podaná obžaloba a to Okresnou prokuratúrou Bratislava V pod sp. zn. 2Pv 243/2019, ktorá mu kladie za vinu spáchanie pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. z časti dokonaný a z časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Samosudca následne nariadil termín hlavného pojednávania na deň 26.03.2020.

Sťažnostný súd konštatuje, že zákonné procesné lehoty na rozhodnutie súdu o prípadnom ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby boli dodržané s tým, že obžaloba bola prokurátorom podaná na vecne a miestne príslušný súd v lehote dlhšej ako dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby

(§ 76 ods. 2 Tr. por.). Formálne podmienky na rozhodnutie súdu prvého stupňa o prípadnom ďalšom trvaní väzby, po podaní obžaloby, boli teda splnené.

Krajský súd pri rešpektovaní prezumpcie nevinu obžalovaného dospel na podklade doposiaľ vykonaných dôkazov k záveru, že obvinenie zo spáchania prečinov, pre ktorý bola podaná obžaloba sa od vznesenia obvinenia nezoslabilo tak, aby bolo možné skonštatovať ich zjavnú neopodstatnenosť. V tomto smere obžaloba zakladá vinu Z. A. na jeho priznaní sa k žalovanej trestnej činnosti ako aj na výpovediach jednotlivých poškodených osôb. Podľa názoru sťažnostného súdu je preto podmienka uvedená v návete ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por. splnená aj naďalej.

V tejto súvislosti sťažnostný súd dodáva, že súd rozhodujúci o väzbe musí síce podľa § 71 ods. 1 Tr. por. vždy skúmať aj to, či zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, avšak ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. hovorí o „podozrení“, teda na splnenie tejto väzobnej podmienky postačí len dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že obžalovaná osoba sa dopustila alebo mohla dopustiť trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. Záver o podozrení v zmysle väzobnej podmienky uvedenej v ustanovení § 71 ods. 1 Tr. por. preto nie je možné stotožňovať so záverom o vine, nakoľko výrok o vine prichádza do úvahy len vtedy, ak o trestnej činnosti obžalovaného nie sú dôvodné pochybnosti (na výrok o vine teda kladie zákon prísnejšie požiadavky ako na výrok o podozrení pri väzobnom rozhodovaní). Skutočnosť, že sťažnostný súd konštatuje pri väzobnom rozhodovaní pretrvávajúce podozrenie zo spáchania žalovanej trestnej činnosti preto nehovorí nič o meritórnom rozhodovaní súdu prvého stupňa po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Sťažnostný súd uzatvára, že väzba je zaisťovací inštitút slúžiaci k dosiahnutiu účelu trestného konania, pričom rozhodovanie o nej nespočíva na princípe istoty bez dôvodných pochybností, ale vždy je vedené v rovine pravdepodobnosti vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať z konania obžalovaného, ktoré by mohlo napíňať skutkovú podstatu niektorého z väzobných dôvodov.

Súd prvého stupňa správne konštatoval väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktoré aj podľa sťažnostného súdu naďalej trvajú.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak tento väzobný dôvod vychádza z toho, že obžalovaný je recidivista, ktorý bol celkovo 13krát súdne trestaný a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom predchádzajúce výkony uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedli k jeho náprave a nedokázali ho viesť k tomu, aby začal viesť riadny život. Z uvedeného krajský súd vyvodzuje, že páchanie majetkovej trestnej činnosti je spôsobom života obžalovaného, pričom možno dôvodne predpokladať, že si takýmto spôsobom zadovážuje veci a finančné prostriedky na krytie svojich životných potrieb. Napokon, sám obžalovaný uviedol, že odcudzoval veci za účelom ich ďalšieho predaja, teda speňaženia pre vlastnú potrebu. Hrozí preto opodstatnená obava, že v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu by sa mohol opätovne dostať do podozrenia zo spáchania majetkovej trestnej činnosti. Konštatovanú obavu zvyrazňuje aj skutočnosť, že obžalovaný sa mal dopustiť pokračovacieho trestného činu, t. j. v priebehu niekoľkých dní sa mal dopustiť až desiatich čiastkových útokov, teda je tu aj podozrenie, že už pokračoval v páchaní zhodnej trestnej činnosti.

Uvedenú obavu napokon zvyrazňuje aj osoba obžalovaného, ktorý je podľa záverov znaleckého psychiatrického dokazovania osobou, ktorá užíva psychoaktívne látky a už dvakrát absolvoval protitoxikomanickú liečbu. Aj táto okolnosť môže mať, podľa krajského súdu, výrazný vplyv na spôsob života obžalovaného, ktorého súčasťou je aj sústavné páchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nepochybil súd prvého stupňa, keď nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného úradníka, pričom sťažnostný súd upozorňuje, že pri zvažovaní nahradenia väzby niektorým z inštitútov uvedených v ustanovení § 80 ods. 1 a § 81 ods. 1 Tr. por., je nutné vychádzať z dôsledného hodnotenia osoby obžalovaného a povahy prejednávaneho prípadu. V danej veci osoba obžalovaného znemožňuje zatiaľ nahradiť väzbu písomným sľubom, dohľadom probačného úradníka, či prijatím peňažnej záruky, nakoľko tieto inštitúty nedokážu zatiaľ eliminovať hrozbu z možného páchania rovnakého trestného činu zo strany obžalovaného. Tento záver platí hlavne v prípadoch, ak dôvod väzby vyplýva z podozrenia, že obžalovaný sa mal opakovane dopustiť

majetkového trestného činu a to napriek tomu, že už bol v minulosti právoplatne odsúdený za spáchanie majetkových trestných činov.

Sťažnostný súd uzatvára, že v predmetnej trestnej veci sú dané dôvody väzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter stíhanej trestnej činnosti, nie je možné zatiaľ účel väzby dosiahnuť iným opatrením (zásada subsidiarity). Nebezpečenstvo pokračovania v páchaní rovnakého trestného činu zo strany obžalovaného hrozí akútne, teda bezprostredne. V záujme účinnej ochrany spoločnosti a v záujme riadneho stíhania a potrestania prípadných páchatel'ov trestných činov je preto potrebné dať zatiaľ prednosť ochrane spoločnosti pred osobnou slobodou obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný v podanej sťažnosti uvádzal, že by chcel byť s deťmi, tak k týmto okolnostiam mal prihliadnuť vtedy, keď sa dostal do podozrenia zo spáchania pokračovacieho trestného činu. Ak ich nevzal do úvahy sám obžalovaný, potom nie je dôvod, aby k nim prihliadal sťažnostný súd pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.